

ogsaa paa et senere tidspunkt — dog ikke efterat leiboeren er flyttet i henhold til beslutningen.

Nævndens medlemmer og tjenestemænd er forpligtet til at holde hemmelig de drifts- og forretningsforhold, som de gennem sin virksomhet maatte bli bekjendt med.

§ 7.

Naar kommunestyret har fattet beslutning som nævnt i § 1, 1ste led, jfr. § 2, kan husleie for leilighet eller rum som angit i beslutningen ikke retsgyldig forhøies uten nævndens samtykke. Efter klage fra leieboer kan nævnden ogsaa paa by husleie nedsat fra den tid, som der kan bli lovlig opsagt til, eller som leieavtalen utløber til. Kommunestyret kan derhos beslutte, at nævnden kan paa by husleie nedsat fra samme tid, selvom ikke klage foreligger. Endelig kan kommunestyret beslutte, at leien for leilighet eller rum, som hittil ikke har været bortleiet, skal godkjendes av nævnden for at bli retsgyldig.

Svares leien helt eller delvis i arbeidsydelse, kan nævnden, dersom ydelsen op- hører, fastsætte leien i penger.

Som forhøielse av husleie regnes ogsaa, at der paalægges leieboeren nye økonomiske forpligtelser, saasom: overtagelse av aktier i leiegaard, godtgjørelse for tillatelse til irem- leie, for belysning, centralopvarmning, rengjøring, overførelse til leieboeren av pligt til vedlikehold, overtagelse av indbo o. lign.

Naar det gælder møblerte leiligheter eller enkelte rum enten alene eller i forbindelse med opvarmning, belysning, opvarmning eller kost (jfr. § 2, 3dje led), kan kommunestyret beslutte, at forhøielse og første gang fastsættelse av leien ikke behøver at indbringes for nævnden, men at der skal være adgang for denne til at nedsætte den uten eller efter klage.

Ved avgjørelsen av, om husleje skal godkjendes, tillates forhøiet eller paa bydes nedsat, skal nævnden gaa ut fra, hvad den skjønner vilde være rimelig leie under normale forhold, med tillæg for stigning i rentefot og driftsutgifter. For bygninger, hvis opførelse er paabegyndt efter 1ste august 1914, skal der ogsaa tages hensyn til byggeomkostningerne.

§ 8.

For leilighet og rum, som omfattes av kommunestyrets beslutning efter § 1, 1ste led, jfr. § 2, skal utleieren paa et iøiefaldende og let tilgjengeligt sted i vedkommende eiendom holde opslaat opgave over den leie, som betales, med tilføiende om, naar leien blev fastsat, samt hvorvidt og i bekreftende fald naar den har været regulert av nævnden.

Nævnden kan gi nærmere forskrifter om opgavens indretning, og hvor den skal holdes opslaat.

Den, som mottar større husleie, end denne lov hjemler, skal betale tilbake det, som er erlagt for meget.

§ 9.

Ved avgjørelsen av, om opsigelse eller leieforholdets ophør skal tillates eller ikke, skal nævnden se hen saavel til utleierens som leieboerens forhold. Særlig skal den ta hensyn til, om leieboeren paa rimelige vilkaar kan skaffe sig anden tjenlig og saavidt mulig tilsvarende bolig eller rum. Samtykke bør dog i almindelighet ikke negtes, naar nævnden finder, at leieforholdet er av mere forbigaaende beskaffenhet og fra begge parter side er forutsat at skuile ophøre, naar den i avtalen fastsatte tid er utløpet. Det samme gjælder, naar leieboeren bor i sin arbeidsgivers hus, og leieforholdet som følge av arbeidsforholdets ophør skal bortfalde, samt naar eier, som har erhvervet eiendommen ved arv eller — før husleieregulering blev indført i kommunen — paa anden maate, beviser, at han er hus- vild og selv trenger leiligheten. Dog skal der i de tre sidste tilfælder sættes en rimelig frist, før fraflyttelse skal finde sted, likesom nævnden skal paase, at opsigelsen ikke blir benyttet som kampmiddel i arbeidstvist.

Er en leieboer avgaat ved døden, kan gjenlevende ektefælle, barn, forældre og søskende, som har bodd sammen med avdøde, og som vil overta leieavtalen med rettigheter og forpligtelser, ikke uten nævndens samtykke opsiges eller tvinges til fraflyttelse fra lei- lighet eller rum, som omfattes av kommunestyrets beslutning efter § 1, 1ste led, jfr. § 2. Det samme skal ogsaa gjælde, hvor dødsboet har fortsat leieforholdet.

Ved avgjørelsen av, om samtykke skal meddeles til, at leilighet eller eiendom, som hittil har været benyttet til beboelse, skal kunne tages i bruk til forretningslokale eller ned- rives, skal nævnden ta særlig hensyn til den forværelse av boligforholdene i kommunen, som dette vil medføre. Samtykke bør dog i almindelighet ikke negtes, naar eieren vil ta